

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Beatæ

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

14 Requies beatæ æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50615)

140 *Domus aternitatis. Consideratio*
tali terræ gleba, bella geritis atrociora,
pro arena modica, orbem cædibus fun-
statis. Nunc ergo Reges intelligite, ca-
leste Regnum vertici vestro incumbens
aspicite & suspicite: pro illo arma co-
ripite; pro illo pugnate, donec expu-
netis: nullum pro illo, bellum injustum
est. Sed pugnate fortiter, aliàs nunquam
illud expugnaturi: *Regnum enim calor-
vim patitur, & violenti rapiunt illud.*
Matth. c. 11. 12.

CONSIDERATIO XIV.

Requies beatæ æternitatis.

*Amodo jam dicit spiritus, ut requiescat
à laboribus suis. Apoc. 14. 13.*

10. Maji.

Requies æterna, quam Ecclesia
delibus defunctis toties apponit
catur; quæque in regno beatitudinis
obtinetur; à ternis nos miseris libera-
est enim *requies à laboribus; requies à tur-
bis & turbationibus; requies à mutatio-
nibus & revolutionibus.* Ac primò quæ-
dem, est *requies à laboribus.* *Amodo jam*

dicit spiritus, ut requiescant à laboribus suis. l. c. Quamdiu in hoc mundo degimus velut in grandi quopiam ergastulo, sine intermissione & requie, laborandum, sudandum, fabricandum, & operibus innumeris insistendum est. Describit ea eleganter Innocentius Papa, hisce verbis: *Currunt & discurrunt mortales, per sepes & semitas; ascendunt montes, transcendunt colles, transvolant rupes, pervolant Alpes, transgrediuntur foveas, ingrediuntur cavernas, rimantur viscera terra, profunda maris, incerta fluminis, opaca nemoris, invia solitudinis, exponunt se ventis & ruinis, & præcipitiis, imbribus, tonitruis, fulminibus, fluctibus & procellis.*

II. *Metalla cadunt & conflant, lapides sculpunt & poliunt, ligna succidunt & dolant; telas ordiuntur & texunt; vestes incidunt & consuunt; adificant domos, plantant hortos, excolunt agros, pastinant vineas, succidunt clibanos, extruunt molendina, piscantur, venantur & aucupantur; meditantur & cogitant, consiliantur & ordinant; queruntur & litigant, diripiunt*

142 *Domus aeternitatis. Consideratio*
piunt & furantur; decipiunt & merca-
tur, contendunt & praeliantur, & innum-
ra talia; ut opes congerant, ut questus mu-
tiplicent, ut lucra sectentur, ut honores
quirant, ut dignitates extollant, ut pote-
res extendant: & haec quoque labor ac m-
tis afflictio. Atque ita velut in erga-
lum compacti, assidue occupantur, & non
nearum instar sese eviscerant & non
rò de labore temporali, ad ærumnas
ternas descendunt.

III. O quàm longè alia facies est,
Domo quietis aeternæ! ubi sabbatum
perpetuum; cuius figura extitit dies
timus, quo Deus, condito sex diebus
mundo, ab opere ulteriore requievit.
igitur, velut in sabbato, cessat omnis
bor, cessat motus, cessat cursus, cessat
fabricatio, cessat plantatio, cessat per-
tio, venatio, aucupatio, & quaecumque
fatigatio. Jucundi autem sunt ibi
acta labores: & quo labor hinc fuerit
rior, eò, quies ibi erit amœnior, &
dulcior. O quis capiat, quanta sit
jus quietis suavitas! Collige id ex
ri conditione loci. Hinc est locus lab-

ibi sabbatum quietis : hîc in via sumus,
ibi in termino ; hîc in exilio , ibi in pa-
tria ; hîc in tempestate , ibi in portu ; hic
in sudore , ibi in requie , hîc in prælio ;
ibi in triumpho sempiterno :

Paranesis ad laborem.

ERgo , ô Christiane , labora sicut bo-
nus miles Christi ! Ah ! labora hîc
strenuè , ut merearis venire ad requiem
vitæ æternæ. Labora assiduè in vinea
Domini : quia non diu laborabis : labor
enim cum vita brevi finitur. *Et amodo
jam dicit spiritus , ut requiescant à labori-
bus suis. l. c. Amodo dicit spiritus , utique
Spiritus Sanctus , ut requiescant à labori-
bus suis.* Requiescant Principes à regi-
mine , Judices à lite , Ecclesiastæ à præ-
dicatione , milites ab armis , cives à mer-
cimoniis , opifices à mechanicis , coloni
ab agriculturis : *Opera enim illorum se-
quuntur illos , scilicet bonorum operum
merita ac præmia.* Hora brevis , labor le-
vis ; opera exigua , merces magna ; fatiga-
tio modica , & requies multa : *Modicū la-
boravi , & inveni mihi multam requiem.*
Eccli. c. 51. 35.

Pars II.

G

11.

11. *Maji.*

I. **D**Einde in illo tranquillitatis æternæ regno erit *requies à turbationibus*. Vita præsens est quæ fit populi concursus & occurfus, & turbæ sese invicem in foro & plateis comprimunt. O quot turbæ, in hac mortalitate homines, præsertim divites & magnates, qui aliàs in opulenta requie locati putantur; cingunt ac premunt. An non turba ingens, curæ quotidie de conservandis, augendis, tuendis, meliorandis bonis, opibus, possessionibus, honoribus, dignitatibus? An non turba eorum officia, magistratus, & horum voces, necessitates, promotionum, postulationes subrogationum, Reipublicæ consilia, pericula, negotia, ipsorum capitibus impendent. An non turba respectus humani, contemptus, metus criseos, judiciorum, & universa idolorum legum, quid dicent homines?

II. Ulteriùs; an non omnis divites & magnates

& magnatum opulencia constat turbis; ita ut quantò plus turbarum, tantò plus divitiarum habere censeantur. Talis est turba pagorum, agrorum, domorum, saccorum pecuniæ, thesaurorum; turba famulorum, adulatorum, amicorum, mensarum, ferculorum, poculorum, musicorum, curruum, equorum, canum, quæ eos assiduè premunt; & impediunt, ut cum Zacchæo, præ turba, Jesum videre non possint; nec ad palatium illud omnibus turbis liberum, aspirare aut anhelare valeant. O quàm hi omnes commiseratione digni sunt! O locupletes! ô potentes! Quanta vestra erit felicitas, quando ab omnibus hisce turbis, turbationibusque omnino immunes, vivetis in Ecclesia triumphante, de qua Propheta Isaias c. 32. 18. *Sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiducia, & in requie opulenta.* Sedebit populus, id est, quiescet, non in pace fœda, à victore de victis expressa; sed in pace pulchra & gloriosa: & in tabernaculis, non timoris; sed fiduciæ & securitatis, & in requie opulenta, non solum

146 *Domus aternitatis. Consideratio*
solum à laboribus, ærumnis ac turbis
bera, verum etiam thesauris cœlestibus
dotata ac ditata, in quibus requiem æter-
nam inueniat.

III. *Sedebit* igitur populus Beatorum, *in requie opulenta*, quia degit & manet in centro suo, in eoque dulcissime requiescit. Quemadmodum ignis ferreus per in motu est, donec ad centrum ferreum ascendat: & acus magnetica, semper in motu est, donec ad polum se obvertat. Ita in mundo, omnes & omnia sunt in motu, in turba & turbatione, donec ad centrum suum perveniant: in quo Beati jam defixi lætantur. At in quomodo in Deo suo. Quiescunt enim in centro sanctissimæ Trinitatis: in centro omnipotentia Patris: in centro sapientia Verbi: in centro clementia benignissimi Spiritus Sancti. Sunt, manent & gaudent in centro visionis beatificæ: in centro dilectionis & fruitionis divinæ: in centro possessionis omnis boni: in centro infinitæ dulcedinis & suavitatis: in centro sempiternæ quietis, pacis, felicitatis & beatitudinis.

Affectus amoris.

O Deus meus! Quando admittes me in locum tranquillitatis æternæ? O centrum cordis mei, & meditullium amoris mei! Quando tot turbis me turbantibus ac prementibus, quando mundi hujus turbulenti turbinibus ereptus, requiescam in te? Quando satiabor à te? Quando delectabor à te, & delectabo te, in æterna beatitudine? O anime mi, inquiete, totiesque turbate ac perturbate! quid in rebus creatis requiem quæris & non invenis? Quid frustra alibi, quàm in Deo tuo, in centro tuo, in fine tuo, quietem cordis indagas? Audi Præfulem Hipponensem: *Versate & reversa, in tergum & in latus, & in ventrem, & dura sunt omnia. At tu Domine, solus requies, tu quies Sanctorum; creasti enim nos ad te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te.* S. Aug. L. 9. Confess.

12. Maji.

I. Denique in requie cœli opulenta; quies erit à mutationibus, alterationibus,

G 3

tionibus,

148 *Domus aternitatis, Consideratio*
tionibus, revolutionibus. Considera mundum
dum hunc esse tanquam ingens quoddam
molendinum, cujus lapides molitores, molitores,
& rotæ semper in motu & actione sunt : aut velut decumant
aliquod horologium, cujus rotæ, majores & minores,
homines pusillos & magnos ; cujus in quies corda ; cujus pondera
affectus humanos adumbrant. Sic verò rotæ,
in continuo sunt cursu, ab aliis & aliis
alias agentibus atque impellentibus in quies præsertim,
quæ semper in motu est, in quiete nunquam. Ita quoque
hoc mundo, cujuscunque status & conditionis
homines, motu & inquietudine continuâ agitantur.
Sed unde hoc? Poëta Tragicus, ethnicusque id mori
& sorti attribuit : *In mundo, ait, dominatur mors & fors, duo imperiosa Numina, quæ nihil in sua quiete aut statu relinquant.*
Aut, ut veriùs & magis Christianè loquamur,
dominatur in mundo Sapiencia & providencia Numinis, quæ
morti imperat, sortes in urnam mittit, temperat ac moderatur.

II. Et quænam ibi quies esse potest

ubi assidua vicissitudo rerum & temporum, ubi ortus & occasus, vita & mors, risus & luctus, amor & odium, spes & metus, prosperitas & adversitas, in perpetuo reciprocae conversionis, & confusionis gyro rotantur? Quænam esse potest tranquillitas, ubi homo multis angustiis premitur, multis passionibus agitur, multis timoribus stringitur, multis curis distenditur, multis curiositatibus distrahitur, multis vanitatibus irretitur, multis erroribus circumfunditur, tentationibus impetitur, deliciis enervatur, penuriâ torquetur. At ab omnibus hisce mutationibus expedita est regio beata, & portus æternæ quietis, à quo omnis vicissitudo molesta exulat: ubi stabilitas invariata regnat, ubi quies imperturbata perennat.

III. Quietis hujus imaginem præbet templum Salomonis, è lapidibus doliatis, rite aptatis, perfectisque constructum. De quo L. 3. Regum c. 6. 7. legimus. *Domus cum adificaretur, malleus & securis, & omne ferramentum, non sunt audita in ea.* Rationem reddit Doctor

150 *Domus aternitatis. Consideratio*
Angelicus 1. 2. q. 102. a. 4. dum ait
Per tabernaculum & Domum Dei, duplici
status designabatur: per tabernaculum
enim (quod est mobile) significatur sta-
tus presentis vite mutabilis; per templum
verò, (quod erat fixum & stans) signifi-
catur status vite futura, qua omnino im-
mutabilis est; ideoque in eo non est audiri
sonitus mallei & securis, ad significandum
quod omnis perturbationis tumultus longè
est à statu futuro. Veluti axis rotarum
horologii stat immotus; rotæ verò cir-
cæ eum gyrauntur: aut sicut, si index ho-
rorologii fixus consisteret, horarum ver-
characteres & notæ; cum omnibus, qui
in horis fiunt, circumagerentur ac mu-
verentur, talem tibi imaginare statu-
beatitudinis; in quo ortus sine occasu
vita sine mutatione, serenitas sine nube
gaudium sine mœrore, requies sine labor-
bore, status sine alteratione, sine passio-
ne, sine errore, sine turbatione, con-
servatione aut revolutione in primævo sta-
tu, & quiete immota, æternùm pers-
verat.

Aspir

Aspirationes.

Quanta est felicitas eorum, quam immensa letitia, de exhibitione presentis quietis, ait S. Bernardus in festo om. SS. Dicunt enim singula anima, quibus jam datum est ad hanc requiem pervenire: *In pace in idipsum dormiam & requiescam. Et convertere anima mea in requiem tuam: quia Dominus benefecit tibi. Hoc est suavissimum anima stratum, quod nullis jam riget aut lavet lacrymis, quando absterget Deus omnem lacrymam ab oculis ejus.* O status felix & immobilis! quando ego variabilis & omni momento mutabilis homuncio admit- tar in te! ô Deus immutabilis! tu, qui Dominus es & non mutaris, & immotus das cuncta moveri; move me, muta me de malo in bonum, de bono in optimum, nec unquam sine me, de bono mutari in malum. O Deus immobilis! apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio, non est prius, & posterius, non est initium & finis, non est accessio, & successio; da ut omnia

G S

bona

152 *Domus aternitatis. Consideratio*
bona mutabilia, tibi bono immutabili
postponam. Aufer à me, quæ possum
malè mutare me, confirma me, stabili
me, & fige cor meum inte, ut semper
tibi unitus maneam in æterna requie.

CONSIDERATIO XV.

Ordo beatæ aternitatis.

*Beati servi tui, qui stant coram te semper
& audiunt sapientiam tuam. 3. Reg.
c. 10. 8.*

13. *Maji.*

I. **P**erpende, quemadmodum apud
feros, nullus est ordo; sed merus
horror, mera confusio, omnique ordi-
nis perturbatio perpetua, quæ mirum
in modum eos cruciat: ita apud Super-
ros, ordo est perfectissimus, mille
accuratior illo, qui in aula regia Salo-
monis tanto Reginam Sapientiam stuporem
complebat. *Videns, inquit sacer textus
omnem sapientiam Salomonis, & domum
& cibos mensæ, & habitacula servorum
& ordinem ministrantium, vestesque
rum; non habebat ultra spiritum. 3. Reg.
c. 10.*